

प्रकरण पाचवे

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना व आर्थिक विकासाचा झालेली मदत

शेतोवर आधारित उद्योग भारतासारख्या विकसनशील अर्थव्यवस्थेत आर्थिक विकासाचा उपयुक्त ठरतातच. पण हे उद्योग सहकारी तत्वावर संघटित झाले असतील तर त्यामुळे आर्थिक विकासाचा आणखीनच पोषाक परिस्थिती निर्माण होते. विशेषतः सहकारी साखर कारखाने ऊस उत्पादकांच्या सहकारी संघटना असल्याने या संघटनेमार्फत अनेक आर्थिक व सामाजिक उपक्रमांना गती मिळू शकते. शेतोच्या नवीन पध्दती व शेतो उत्पादनाच्या दर्जात सुधारणा करता येतात, सहकारी तत्वावर बाजार व पतपुरवठा सोयींचा विकास करता येतो. ऊस उत्पादकांचे उत्पन्न वाढल्यास हे उत्पादक सर्व थरातले असल्याने बचतींना चालना मिळते व सर्वात महत्त्वाची गोष्ट म्हणजे शेतोवर आधारित सहकारी उद्योगांमुळे मिळणा-या लाभात त्या परिसरातील सीमांत व लहान शेतकरी सहभागी होऊ शकतात. प्रसिद्ध अर्थशास्त्रज्ञ डॉ. डी. आर. गाडगीळ^१ यांच्या मते सहकार ही मूलतः उद्योग संघटना आहे. या संघटनेचे मूल्यमापन अनेक दृष्टीने करता येईल. परंतु प्रामुख्याने या संघटनेचे यश दोन निष्ठांवर ठरवावे लागेल.

- १) संघटनेचा कार्यविस्तार
- २) संघटनेची आर्थिक ताकद.

सहकारी साखर कारखान्याचा कार्यविस्तार जितका वाढेल तितका कारखान्याच्या परिसराचा कायापालट होईल, कारखान्याला आर्थिक बळकटी जितकी लौकर येईल तितक्या खर्च समासदांना लाभांश मिळू शकेल. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याचे मूल्यमापन या दृष्टीने करण्याचा प्रयत्न या ठिकाणी केला आहे.

१. Gokhale Institute of Politics and Economics :
Writings and Speeches of Professor D.R. Gadgil
on Co-operation, 1975, p.220.

१) शेतीतील बदलांचे प्रयत्न :

कोणताही साखर कारखाना मग तो खाजगी असो किंवा सहकारी असो ऊसाच्या नियमित व दर्जेदार पुरवठ्यावर प्रामुख्याने अवलंबून असतो. तर ऊसाचा पुरवठा उत्पादन साधने व तंत्र यावर अवलंबून असतो. यामुळे कोणत्याही विशेषतः सहकारी साखर कारखान्याने आपल्या कार्यक्षेत्रामध्ये ऊस उत्पादनाबाबत व सर्वसाधारण शेतीबाबत आधुनिक पध्दतींचा वापर करणे अपेक्षित अस्ते. शेतीचे नवीन तंत्र फायदेशीर ठरते असा अनुभव शेतकऱ्यांना आला तर केवळ ऊस उत्पादनातच नव्हे तर एकंदर शेती व्यवसायात अमूलाग्र बदल होऊ शकतात. शेतकऱ्यांचा शेतीकडे बघण्याचा दृष्टिकोन बदलतो. या दृष्टीने कारखान्यांने केलेल्या प्रयत्नांचा आढावा खाली घेण्यात आला आहे.

अ) ऊस पध्दशिक योजना :

साखर कारखाना उत्पादक सभासदांनी, कारखान्यामार्फत शेतीच्या नवीन तंत्राचा फायदा घ्यावा यासाठी महाराष्ट्र सरकारने १९७६-७७ पासून ऊस पध्दशिक योजना सुरु केली होती. दौळत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्यांने आपल्या दैनंदिन गाळप कामतेचा व कार्यक्षेत्रातील ऊस क्षेत्राचा विचार करून महाराष्ट्र सरकारने पुरस्कृत केलेली ऊस पध्दशिक योजना १९७७-७८ पासून राबविली. योजनेत सहभागी झालेल्या उत्पादक शेतकऱ्यांचा तपशील खालीलप्रमाणे.

कोट्टक १

ऊस पथदर्शक योजना

वर्ष	कार्यक्षेत्रातील गावांची संख्या	समासद शेतक-यांची संख्या	ऊस पथदर्शक योजनेखालील क्षेत्र एकर
१९७७-७८	५४	५१२	६६७
१९७८-७९	५८	१६३	१००
१९७९-८०	६७	११५	२३०
१९८०-८१	१३०	२००	२००
१९८१-८२	६८	२००	४३०
१९८२-८३	११०	२६०	६१०
१९८३-८४	३५	४६५	५६५
१९८४-८५	१४२	९१२	८९९
एकूण	-	२८२७	३७०१

संदर्भ : शेतो विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना १९७७-७८ ते १९८४-८५ प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती

दौलत सहकारी साखर कारखान्याकडून ऊस पथदर्शक योजना अंमलात आणून ऊस पथदर्शक योजनेत सहभागी झालेल्या ऊस उत्पादकांना चांगल्या प्रतीचे बियाणे, किटकनाशके, खते इत्यादींचा पुरवठा करण्यात आला होता. या योजनेतील ऊस उत्पादकांना ऊस मशागतीबाबतचे मार्गदर्शन ऊस पथदर्शक अधिकारी व कारखाना शेतोविभाग कर्मचारी यांचेकडून मिळाले होते या योजनेत भाग घेतलेल्या उत्पादक समासदांचे उत्पादन योजनेपूर्वी साधारणपणे दर एकरा

३७ टन होते या योजनेंतर योजनेत भाग घेतलेल्या उत्पादक सभासदांचे उत्पादन दर एकरी ६० टन आल्याचे निरीक्षक सांख्यिकीय विभाग कोल्हापूर यांनी घेतलेल्या पाहणीत दिसून आले.^१

तसेच ऊस सुधारणांतर्गत कारखान्याला दिलेल्या ऊस पुरवठ्याच्या प्रमाणात दरवर्षी अत्यल्प दरात प्रेसमंड खत वाटण्यात आले होते.

परंतु १९७७-७८ ते १९८४-८५ या कालावधीत ऊस पध्दशीक योजनेत भाग घेतलेल्या सभासद शेतक-यांची संख्या व या योजनेखालील क्षेत्रात सातत्याने वाढ झाल्याचे आढळत नाही. शिवाय एकूण उत्पादक सभासदांपैकी जेम्तेम ३०.८१ टक्के सभासदांनी या योजनेचा लाभ घेतलेला आहे.

ब) ऊसाचे सुधारित बेणे

ऊसाचे उत्पादन वाढविण्यासाठी ऊसाचे सुधारित बेणे याकडेही कारखान्याने लक्षा दिले. परंपरागत बेणे वापरल्यास दर हेक्टरी उत्पादन घटत असा अनुभव असल्याने ऊस उत्पादकांना वांगले बेणे मिळावे यासाठी कारखान्याने प्रयत्न केले.

कोष्टक १

सुधारित बेणे पुरवठा

वर्ष	बेणे कांडी	दर रुपये (प्रती हजारास)	सवलतीचा दर (रुपये) (प्रती हजारास)
१९८०-८१	२,०३,५००	७०	५०
१९८१-८२	३,२५,०००	७०	५०
१९८२-८३	२,१५,०००	७०	५०
१९८३-८४	४,२०,५००	७०	५०
१९८४-८५	१,१२,५००	७०	५०
एकूण :	१२,७६,५००	७०	५०

संदर्भ : शेती विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना
प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती.

१. शेती विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती

कारखान्याने समासदांना संशोधित नवीन जातीचे सट्टे ऊसाचे बेणे मिळावे याकरिता संशोधन केंद्र पाडेगांव व शिरगांव येथून उच्च प्रतीचे बेणे आणून कारखान्याने स्वतःचा बेणे प्लॉट तयार केला व संशोधन केंद्रातून व कारखाना बेणे प्लॉट मधून १९८०-८१ पासून १९८४-८५ पर्यंत १२,७६,५०० बेणे कांडी पुरविली. दर एकरा साधारणपणे १० हजार बेणे कांडीची गरज अस्ते. या दृष्टीने विचार करता कारखान्याने पुरविलेली बेणे कांडी साधारणपणे १२८ एकरांना पुरेल इतकी आहे. सुधारित बेणे पुरवठ्यामुळे ऊसाचे उत्पादन वाढते हे लक्षात घेतल्यास कारखान्याने केलेला बेणे कांडीचा पुरवठा अपुरा आहे. मात्र कारखान्याने ही बेणे कांडी संशोधन केंद्राकडून प्रती हजारी ७० रुपये प्रमाणे घेऊन ५० रुपये या सरलतीच्या दरात पुरविलेली आहे.

क) महाराष्ट्र सरकारच्या अनुदान योजनेचा वापर

महाराष्ट्र सरकारने १९८१-८२ या वर्षीपासून २½ एकर बागायत व ५ एकर जिरायत जमीन धारणा असणा-या मागासवर्गीयांना ऊस पिक घेता यावे यासाठी अनुदान योजना जाहीर केली होती. या योजनेचा लाभ घेतलेल्या मागासवर्गीय शेतक-यांचा तपशील खालीलप्रमाणे

बोष्टक ३

अनुदान योजना

वर्ष	अनुदानपात्र व्यक्ती	अनुदान पात्र व्यक्तीचे एकूण जमीन धारणा क्षेत्र (एकर गुठे)	अनुदान रक्कम रुपये
१९८१-८२	१२२	७९.३२	१,७९,४२७.५०
१९८२-८३	१८५	८०.०९	१,४८,२२६.२५
१९८३-८४	१७३	७८.३७	१,२१,७५१.२५
१९८४-८५	१४७	६४.३८	७३,६१५.००
एकूण	६२७	३०२.१६	५,२३,०२०.००

संदर्भ : शेती विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती.

१९८४-८५ अखेर या अनुदान योजनेतून ६२७ मागासवर्गीयांना ३०२.१६ एकरासाठी रु. ५,२३,०२० मिळालेले आहेत. महाराष्ट्र सरकारची ही योजना ५ वर्षांसाठी होती.

कारखान्यांने या योजनेचा फायदा घेऊन ऊस उत्पादन वाढवण्याचे प्रयत्न केलेले आहेत. तसेच या योजनेमुळे समाजातील मागासवर्गीयांना आर्थिक मदत होते आहे हेही लक्षात घेण्याजोगे आहे. सरकारच्या योजना राबविण्यात कारखान्यांने घेतलेला पुढाकार म्हणजे कारखान्यांने केलेले विकास प्रतिनिधीचे कार्य आहे.

ड) अन्य -

खते, किटक्नाशके इत्यादी

१९७७-७८ साली कारखान्यांमार्फत ५५८.६०० टन खत, ५३३६ पॅकेट् अँडो, ४,००० किलो बी.एच.सी. पावडर व १६६ किलो अँटॉन औषाधांचा पुरवठा २५ टक्के सवलतीच्या दरात केला होता.

१९७८-७९ पासून १९८४-८५ अखेर २२३० टन खत १६३६०७ पॅकेट् अँडो, १७,००० किलो बी.एच.सी. पावडर व ५१,००० किलो किटक्नाशके व इतर औषाधांचा पुरवठा करण्यात आला. त्याचबरोबर ऊस उत्पादकांना ऊस पुरवठा केलेल्या प्रमाणात १९८४-८५ पर्यन्त १९,२७,६५६ मे. टन प्रेसमड वाटण्यात आले.^३

वरील सर्व प्रयत्नांमुळे तसेच साखर कारखाना सुरू झाल्याने परिसरातील ऊस उत्पादकांच्या ऊसाला योग्य किंमती मिळू लागल्याने कारखान्यांच्या स्थापनेनंतर चंद्रगड तालुक्याच्या शेतीव्यवसायात काही बदल होऊ लागले आहेत.

उपलब्ध माहितीनुसार चंद्रगड तालुक्यातील ऊसाच्या लागवडी खालील क्षेत्र २२९० हेक्टर होते तर १९८३-८४ मध्ये ऊसाच्या लागवडी खालील क्षेत्र ३००० हेक्टर झाले. अशीच प्रवृत्ती मुईमूगाच्या लागवडीखालील क्षेत्रात आढळते. १९७६-७७

३. शेती विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती.

मध्ये मुईमूग लागवडी खालील क्षेत्र १०४६ हेक्टर होते. १९८३-८४ मध्ये हे क्षेत्र १३६८ हेक्टर झाले. तसेच हलक्या प्रतीच्या अन्नधान्य पिकाखालील क्षेत्र घटत असल्याची प्रवृत्ती दिसून येते, त्याचवेळी तालुक्यातील भाताच्या लागवडीखालील क्षेत्र वाढल्याचे आढळते.^४ नगदी पिके घेण्याची ही प्रवृत्ती म्हणजे सहकारी साखर कारखान्याचा अप्रत्यक्ष परिणाम मानावा लागेल.

इ) शेती संदर्भात अन्य संशोधन

चंद्रगड तालुक्यातील बागायत उत्पन्नाचे साधन म्हणून काजू बागांचा उल्लेख करावा लागेल. गेल्या पाच वर्षांपासून काजूचा भाव वाढत आहे हे लक्षात घेवून कार्यक्षेत्रातील खेड्यांनी आपल्या गावामधील पड, ओसाड व माळरान जमिनीची निवड कस योजना कारखान्यास सादर केल्यास दर एकरा रु. २०० देण्याचे प्रोत्साहनात्मक धोरण अवलंबले होते. १९८४-८५ अखेर ५२ गावांनी ४०० एकरांसाठी वरील योजना तयार केली व कारखान्यातून ८४००० रुपयांची मदत दिली गेली. तसेच १९८४-८५ या वर्षी वेंगुर्ला नं. १ व वेंगुर्ला नं. २ ही सुधारलेल्या जातींची काजूची रोपे कारखान्याच्या रोपवाटिकेत तयार करून १४,९१५ रोपे मोफत वाटण्यात आली.^५

तसेच दरवर्षी चंद्रगड तालुक्यात रताळ्यांचे उत्पादन साधारणपणे १.२५ लाख टन होते. या रताळ्यांपासून स्पिरिट तयार करण्याचा नियोजित कारखाना काढण्यासंबंधीचा पुढाकार कारखान्यांने घेतला आहे.^६

२) ऊस तारण कर्ज

सभासदांच्या ऊसाच्या तारणावर कर्ज देणे हे कारखान्याने नमूद केलेले एक उद्दिष्ट आहे. भारतीय शेतकऱ्यांची कर्जाची गरज लक्षात घेतल्यास, ऊस तारण कर्जाला विशेष महत्त्व आहे. परंतु या बाबतीत कारखान्यांने फारशी

४. कोल्हापूर जिल्हा, सामाजिक-आर्थिक समालोचन १९७६-७७ व १९८३-८४.

५. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना, वार्षिक अहवाल १९८४-८५.

६. उपरोक्त.

प्रगती केलेली नाही. कारखान्याने १९८४-८५ या वर्षाी केवळ ३१० उत्पादक सभासदांना ७५ लाख रुपयांची ऊस तारण कर्जे दिलेली आहेत. परंतु ज्या ३१० उत्पादक सभासदांना या कर्जाचा लाभ मिळाला ते सर्व सभासद ५ एकराभेह्या जास्त जमिनीचे धारक आहेत. म्हणजे ही कर्जे मुख्यतः मध्यम व श्रीमंत शेतकऱ्यांना मिळालेली आहेत. ही घटना कोणत्याही सहकारी संघटनेच्या मूळ तत्वाला बाधा आणणारी आहे. कारण सहकारी संघटनेचा मुख्य हेतू सर्वसामान्यांना लाभ मिळावा हा असतो. महाराष्ट्रातील साखर कारखाने श्रीमंत शेतकऱ्यांना लाभदायक ठरत आहेत अशी टीका केली जाते. या टीकेच्या पार्श्वभूमीवर मुळातच ऊस तारण कर्जाबाबत फारशी प्रगती न करणे या कर्जाचे योग्य वाटप न करणे ही घटना कारखान्याच्या निकोप कामकाजाचे लक्षण मानणे अवघड आहे. आणि ही प्रवृत्ती आर्थिक विचामता वाढविण्यास मदत करू शकते.

३) कामगार कल्याण

कोणत्याही औद्योगिक प्रकल्पात कामगार हा प्रमुख घटक असतो.

कामगारांच्यासाठी आवश्यक असणा-या सोयी उपलब्ध करून दिल्यास कामगारांची कार्यक्षमता वाढते. शिवाय औद्योगिक संबंध सुरळीत राहण्याला मदत होते. दौस्त शेतकरी सहकारी साखर कारखान्यांने कामगारांना पुढील सुविधा उपलब्ध करून दिल्या आहेत.

१. कारखान्यांने कर्मचा-यांना महाराष्ट्र तसेच केंद्र शासनाने वेढोवेढी जाहीर केलेल्या सवलती त्या त्या वेढ्यासून उपलब्ध करून दिलेल्या आहेत.

२. केंद्र शासनाच्या बोनस कायद्यातील तरतुदीनुसार कर्मचा-यांना १९७७-७८ पासून १९८४-८५ अखेर अनुक्रमे ८.३३ टक्के, १० टक्के, १४ टक्के, १६ टक्के, १६.६६ टक्के १६.६६ टक्के, १७.२६ टक्के, १८ टक्के बोनस वाटलेला आहे.

७. शेती विभाग, दौस्त शेतकरी सहकारी साखर कारखाना.

३. कारखान्याच्या परिसरात एक दवाखाना उघडून कामगारांना वैद्यकीय सुविधा उपलब्ध करून दिलेल्या आहेत.

४. एकूण ३०० कामगारांना कारखान्याच्या आवारात घरे बांधून दिली आहेत. आणखी १५० घरांचे बांधकाम चालू आहे.

५. अपघात टाळण्याच्या दृष्टीने सुरक्षिततेसाठी फिरत्या मशीनना गार्ड्स वस्त्रप्यात आले आहेत. आवश्यक त्या कर्मचा-यांना सुरक्षित चष्मे (सेफ्टी गॉगल) हातमोजे इत्यादी वस्तू पुरविण्यात आल्या आहेत. तसेच अपघात शिबिरे आयोजित करून, त्याच बरोबर कारखाना निरीक्षक, कोल्हापूर यांचे आदेशानुसार सुरक्षा सप्ताह आयोजित करून त्या संदर्भातली सर्व माहिती कामगारांना पुरविलेली आहे.

४) बायोगॅस योजना

शेत्याच्या विकासाप्रमाणेच अन्य महत्वाच्या प्रकल्पाकडे कारखान्याने लक्षा दिले आहे. ऊर्जा समस्या सोडविण्याच्या दृष्टीने कारखान्याने बायोगॅस योजना राबवण्याचे प्रयत्न केलेले आहेत.

देशातील वाढत्या लोकसंख्येबरोबर जंगल तोडीचे प्रमाण वाढत आहे. तर दुसरीकडे ऊर्जेच्या प्रश्न अत्यंत उग्र होत आहे. विशेषतः ग्रामीण भारतात इंधनासाठी जळाज लाकडाचा वापर जास्त प्रमाणात होत असल्याने जंगल तोडीला मदत होते. जंगल तोड थांबविण्यासाठी पर्यायी इंधन शक्तीपैकी बायोगॅस हे प्रभावी स्थंभ आहे. म्हणून महाराष्ट्र सरकारने आर्थिक सहाय्य देऊन बायोगॅस निर्मितीला प्रोत्साहन देण्याचे धोरण स्विकारले आहे.

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याने ही योजना राबविण्याचे १९८२-८३ पासून ठरविलेले असून ५० बायोगॅस उभारणीसाठी देणा-या खर्चावर २५

८. कामगार कल्याण कार्यालय, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती.

टक्के म्हणजे रु. १,००,००० अनुदान देण्याचे धोरण अवलंबण्यात आले आहे.

१९८४-८५ अखेर १० बायोर्गेसची बांधणी होऊन या योजनेचा लाभ कारखान्याच्या उत्पादक सभासदांना मिळालेला आहे.^९

५) मद्यार्क शाळा

कोणताही उद्योग उत्पादन क्रियेद्वारे वाया जाणा-या पदार्थापासून पुरक उत्पादन तयार करत असेल तर त्यामुळे वाया जाणा-या साधन सामुग्रीचा वापर होतो. तसेच संलग्न उद्योगापासून वीज, पाणी, इत्यादी उपलब्ध झाल्यास पुरक उद्योग कमी खर्चात उभारता येतो. साखर कारखान्यातून वाया जाणा-या मळीपासून पुरक उत्पादनाची निर्मिती करणे म्हणूनच फायदेशीर ठरू शकते.

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्यानेही हाच हेतू डोळ्यासमोर ठेवून मद्यार्क शाळा बांधलेली आहे. या मद्यार्क शाळेची वैशिष्ट्ये पुढीलप्रमाणे आहेत.^{१०}

१. या मद्यार्क शाळेची उत्पादन क्षमता दर दिवशी ४५,००० लिटर्स मद्यार्क इतकी आहे.
२. या मद्यार्क शाळेत भारतात चालू असणा-या मद्यार्क शाळांपेक्षा दर टनामागे ५० लिटर जादा मद्यार्काची निर्मिती होईल. त्यामुळे कारखान्याला दररोज रु. २५,००० वाढीव उत्पन्न मिळू शकेल.
३. या मद्यार्क शाळेत मद्यार्काच्या निर्मितीनंतर वाया जाणा-या पदार्थाचे प्रमाण ३० टक्क्यांनी कमी असेल.
४. या मद्यार्क शाळेसाठीचा सर्व पैसा कारखान्याने स्वबळावर उभारलेला आहे. कारखान्याच्या भागांची किंमत रु. १००० वरून रु. २०००

९. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना, वार्षिक अहवाल, १९८२-८३ ते १९८४-८५.

१०. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना, वार्षिक अहवाल, १९८४-८५.

इतकी वाढ विण्यात आली. तसेच उत्पादक सभासदांच्या विनपरतीच्या ठेवींचा व विस्तार निधीचा वापर मद्यार्क शाळेच्या वित्त उभारणीसाठी करण्यात आला. या मद्यार्क शाळेसाठी ४ कोटी रुपयांची गुंतवणूक वरील मार्गांनी करण्यात आली.

५. संपूर्ण आशिया खंडामध्ये अद्यावत तंत्रज्ञानाचा वापर या मद्यार्क शाळेत प्रथमच करण्यात आला.
६. या मद्यार्क शाळेमुळे साधारणतः १३० ते १५० कामगारांना रोजगार उपलब्ध होईल.

कारखान्याने स्थापनेच्या वेळी आपल्या उद्दिष्टांत नमूद केल्याप्रमाणे कारखान्याकडे आलेल्या ऊसापासून पुरक उत्पादन तयार करण्यासाठी केलेला हा प्रयत्न निश्चितच चांगला आहे. परंतु या संदर्भात एक गोष्ट खटके, ती म्हणजे मद्यार्क शाळेच्या वित्त उभारणीसाठी केलेली मार्गांची किंमतवाढ, मार्गांच्या किंमत वाढविण्याऐवजी नवीन भाग विक्रीला काढून सभासदांची संख्या वाढविणे जास्त योग्य ठरले असे. ज्यामुळे कारखान्यापासून मिळणा-या आर्थिक व सामाजिक लाभात कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातील जास्त व्यक्ती सहभागी होऊ शकल्या असत्या.

तसेच बेलापूर सहकारी साखर कारखान्याने खुली मद्यार्क शाळा उभारून मद्यार्क शाळेच्या उभारणी खर्चात काटकसर केली आहे अशा प्रकारच्या मद्यार्क शाळेचा कारखान्याने विचार केलेला दिस्त नाही. ११

६) रोजगार निर्मिती

भारतीय अर्थव्यवस्थेत बेकारीची समस्या उत्तरोत्तर अत्यंत उग्र रूप धारण करित आहे. भारतीय शेतीच्या हंगामी स्वल्पामुळे ग्रामीण भागातील कामगार शहरी

११. दैनिक लोकसत्ता, मुंबई, १८-३-१९८०, पृ. ४.

भागात रोजगारासाठी जातात व शहरी बेकारी वाढण्याला मदत होते. ग्रामीण भारतातील रोजगारीची समस्या सोडविण्यासाठी साखर कारखाने व साखर कारखान्या-मुळे निर्माण झालेले पुरक उद्योग यांच्यातून रोजगाराची संधी उपलब्ध होते.

अ) कारखान्यातून उपलब्ध झालेला रोजगार

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्यामुळे रोजगार निर्मितीला कितपत मदत झाली याचा आढावा घेत असताना कोष्टक ४ मध्ये कारखान्यात उपलब्ध झालेला रोजगार दर्शविला आहे.

कोष्टक ४

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्यातील रोजगार

विभाग	कायम	हंगामी कायम	हंगामी	तात्पुरते	अप्रेंटिस	प्रोबेशनरी	एकूण
जनरल ऑफीस	२१	२	-	-	-	-	२३
व्हेईकल	१	३	-	-	-	-	४
खरेदी ऑफीस	५	-	-	-	-	-	५
कामगार कल्याण	६	-	-	-	-	-	६
दवाखाना	५	२	-	-	-	-	७
सेनिटेशन	१०	१	१	-	१	-	१३
ग्रेस्ट हाऊस	५	२	-	-	-	-	७
सिव्हील	५	३	-	-	-	१	९
एरिगेशन	३	-	-	-	-	-	३
अकौंटंट	२७	-	-	-	-	-	२७
केन अकौंटंट	२९	१	-	-	-	-	३०
सुरक्षा	४०	१३	-	-	-	-	५३

कोष्ठक ४ (फुटे चारू...)

विभाग	कायम	हंगामी- कायम	हंगामी	तात्पु- रते	ऑटो- टिस	प्रोबे- शनरी	एकूण
शेतो	६३	७५	-	१	-	-	१३९
टाईम ऑफिस	९	१	-	-	-	-	१०
शुगर गोडावून	५	-	-	-	-	-	५
केन यार्ड	२	३७	-	-	-	-	३९
स्टोअर	१४	४	-	-	-	-	१८
इंजिनिअरिंग	१८	९२	-	२	२	-	२१४
रसायन	३८	११३	-	-	-	१	१५२
मद्यार्क शाळा	१	-	-	-	-	-	१
एकूण :	४१५	३४९	१	३	३	२	७७३

संदर्भ : कामगार कल्याण कार्यालय : दौलत शेतकरी
सहकारी साखर कारखाना १९७७-७८ ते १९८४-८५
प्रत्यक्षा मिळवलेली माहिती.

कोष्ठक ५ प्रमाणे दौलत सहकारी साखर कारखान्यामुळे ४१५ लोकांना कायम स्वरूपाचा रोजगार उपलब्ध झाला आहे. त्याचबरोबर प्रत्येक गळि हंगाम काळात ३४९ व्यक्तींना रोजगार उपलब्ध झालेला आहे. नमूद करण्याजोगी गोष्ट म्हणजे कारखान्याच्या कार्यालयातून मिळालेल्या माहितीनुसार कारखान्यात रोजगार मिळालेले कामगार कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातीलच आहेत.

ब) ऊस तोडणी व वाहतूक इत्यादीमुळे
मिळणारा रोजगार

कारखान्यात कामाची संधी उपलब्ध होण्याबरोबरच अनेकांना ऊस मळ्यात रोजगार उपलब्ध होतो आहे. ऊसाची लागवड, तोडणी व वाहतूक इत्यादीसाठी

मजूर लागतात व त्यांच्यातून मूमिहीन शेतमजुरांना जास्त दिवस काम मिळू शकते.
या बाबतचा तपशील कोष्टक ५ मध्ये दिलेला आहे.

कोष्टक ५

ऊस तोडणी, वाहतूक इत्यादीमुळे झालेली
रोजगार निर्मिती

वर्षा	दूक	टॅक्टर	बैलाडी	ऊस तोडणी मजूर	एकूण
१९७७-७८	८५	२२	२००	२,२८१	२,८९५
१९७८-७९	६५	२०	२७६	२,७१०	२,४३२
१९७९-८०	६३	२५	४२५	१,५७८	२,६०४
१९८०-८१	६९	२४	४५०	१,८०९	२,८९५
१९८१-८२	८९	२९	४९१	१,७६०	२,५७८
१९८२-८३	७९	३१	४४७	१,९२५	३,०३९
१९८३-८४	७५	२१	३९५	१,८२०	२,८०२
१९८४-८५	७९	१९	३९२	२,३३७	३,३१७

संदर्भ : जनरल ऑफिस, दौलत शेतकरी सहकारी साखर
कारखाना १९७७-७८ ते १९८४-८५ प्रत्यक्षा
मिळविलेली माहिती.

कारखान्याच्या गळित हंगाम काळात केवळ ऊस तोडणीसाठी साधारणपणे
१५०० ते २००० मजुरांना रोजगार उपलब्ध होतो. प्राचीण भारतातील बिगर कामाचे
दिवस लक्षात घेतल्यास या रोजगाराचे महत्त्व स्पष्ट होईल. चंदगड तालुक्यातील
शेतमजुरांना जून ते नोव्हेंबर या हंगाम काळात शेतो व्यवसायात रोजगार उपलब्ध
होतो. डिसेंबर ते जून या महिन्यात शेतोत रोजगार नसतो ते बेकार अस्तात. तर
साखर कारखान्यात साधारणपणे जानेवारी ते एप्रिल या महिन्यात रोजगार मिळतो
व बेकार व्यक्तींना रोजगार संधी उपलब्ध होते.

कारखान्याच्या परिसरात ऊस वाहतूकीसाठी ट्रक, ट्रॅक्टर आणि बैलगाडींचाही वापर होतो. या ऊस वाहतूकीसाठी जनावरे व कागार गुंतलेले असात. एका ट्रक मागे व ट्रॅक्टर मागे एका माणसाला रोजगार मिळतो असे मानले तरी ट्रक व ट्रॅक्टर वाहतूकीतून प्रत्येक गळित हंगामात साधारणपणे २०० ते ३०० लोकांना रोजगार उपलब्ध होतो व साधारणपणे ४०० ते १००० जनावरे गुंतलेली असात.

मात्र रोजगाराची अशा निर्मिती होत असूनही या रोजगारात कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातील कामगारांचे प्रमाण केवळ २० टक्के आहे. राहिलेला रोजगार बीड, उस्मानाबाद व कोल्हापूर जिल्ह्यातील कामगारांना उपलब्ध होत असल्याचे आढळते.

क) अन्य रोजगार निर्मिती

तंत्रनिकेतन महाविद्यालयातील रोजगार

कारखान्याने कार्यक्षेत्रातील विद्यार्थ्यांना तांत्रिक शिक्षणाची सोय उपलब्ध व्हावी यासाठी तंत्रनिकेतन विद्यालय सुरू केलेले आहे. तंत्रनिकेतन महाविद्यालयामुळे १२ उच्च पदवी धारकांना, ११ पदवी धारक व ३ शिपाई असा एकूण ३६ तऱ्यांना रोजगार उपलब्ध झालेला आहे. विद्यार्थ्यांच्या सोयीसाठी भोजनगृह सुरू झाल्यामुळे १२ इतर व्यक्तींना रोजगार मिळालेला आहे.

कारखान्याच्या स्थापनेमुळे कार्यक्षेत्रात प्रामुख्याने कारखान्याच्या ठिकाणी चार उपहार गृहे, दोन भोजनालये, चार पानपट्टी गाडया, दोन केस कर्तनालय दुकाने, दोन धोब्याची दुकाने, दोन किराणा मालाची दुकाने निघाल्यामुळे रोजगार उपलब्ध झालेला आहे त्याचबरोबर दौलत कामगार सोसायटीचे `दौलत विविध वस्तू मांडार ` शेतकरी खरेदी विक्री संघाचे `धान्य दुकान व कापड दुकान ` अशा धंद्यातून रोजगार निर्मितीला मदत झाली.

तसेच ट्रॅक्टर पंक्चर व वेल्डींग सोयीसाठी वार गॅरिज व दोन पेट्रोल पंप उभारलेले आहेत. त्याचप्रमाणे इंजिन स्पेअर पार्ट्स, सिमेंट पाईप, कागद निर्मिती, हार्डवेअर इत्यादी छोटे उद्योग सुरू झाले असून या उद्योगामुळे साधारणपणे २२० कामगारांना काम उपलब्ध झाले आहे. तसेच मद्यार्क शाळेमुळे १३० ते १५० कामगारांना रोजगार उपलब्ध होऊ शकेल.^{१२}

शेतोवर आधारित उद्योगामुळे ग्रामीण भागात नवीन सुविधा कशा निर्माण होतात व अशा उद्योगामुळे भोक्ताळ्या परिसरात हळूहळू बदल होऊ लागतात हे वरील विवेचनावन्न स्पष्ट होईल. ज्या चंद्रगड तालुक्यात १९७१ मध्ये नाव घेण्याजोगा एकही उद्योग अस्तित्वात नव्हता त्याच तालुक्यात लहान मोठ्या उद्योग संस्था सुरू होण्याचे श्रेय दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याला द्यावे लागेल.

७) वाहतूक सेवा

(अ) रस्ते

रस्ते वाहतूकीला अर्थव्यवस्थेच्या रक्तवाहिन्या असे म्हणतात. विशेषतः ग्रामीण भारतात रस्ते वाहतूकीमुळे खेड्यांचा निकटच्या बाजारपेठेशी संबंध येतो. बाजारपेठेच्या विस्तारामुळे शेतमालाला चांगली किंमतही मिळू शकते. साखर कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रात रस्ते वाहतूकीला आणखीन एक महत्त्व अस्ते. वाहतूक सोयींचा विस्तार झाल्यास कारखान्याला जलद व नियमितपणे ऊपाचा पुरवठा होऊ शकतो वाहतूक खर्च कमी होतो. हे लक्षात घेऊनच कारखान्याने स्थापनेच्या वेळीच नवीन रस्ते बांधणी करणे व अस्तित्वात असलेल्या रस्त्यांची निगा राखणे हे एक उद्दिष्ट ठरविलेले होते. या उद्दिष्टाच्या पूर्ततेसाठी कारखान्याने पुढील प्रयत्न केले.

१२) दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना, वार्षिक अहवाल,

काखान्याच्या कार्यक्षेत्रात बेळगाव-वेंगुर्ला हा राज्य महामार्ग आहे. या राज्य महामार्गाला जोडणारे अन्य अंतर्गत खडीचे जिल्हा मार्ग आहेत. रस्त्यांची बांधकामे जिल्हा परिषाद कोल्हापूर यांचेकडून केलेली आहेत. चंदगड तालुका हा अतिपावसाळी प्रदेशात येत असल्याने पावसाळ्यात या रस्त्यांची दुर्दशा होते. अशा रस्त्यांची दुरुस्ती, तसेच गावातील रस्त्यांची पुनर्रचना करण्यासाठी ग्रामपंचायतींना अनुदान देऊन वाहतूक स्थिती सुधारण्याचा प्रयत्न काखान्याने केलेला आहे.

कोष्टक ६

काखान्याने केलेली रस्ते दुरुस्ती

रस्त्यांची दुरुस्ती	लांबी	खर्च (रुपये)
१) किठवाड ते कुदनूर	४ कि.मी.	१०,०००
२) कुदनूर ते राजगोळी	३ कि.मी.	७,०००
३) ढोलखवाडी ते अंजनओहळ	१½ कि.मी.	३,०००
४) राज्यमार्ग ते गुडेवाडी	३ कि.मी.	१२,०००
५) माणगांव ते मस्तवाडी	२ कि.मी.	७,०००
६) वैधनाथ डोंगर ते मांडेदुर्ग	२ कि.मी.	७,०००
७) काखाना ते आंबेवाडी	२ कि.मी.	६,०००
८) माणगांव ते मलगड	२ कि.मी.	२,०००
९) आसगांव ते आसगांव फाटा	२ कि.मी.	४,०००
१०) भोगोली ते भोगोली फाटा	३ कि.मी.	५,०००
११) झाहिमपूर ते झाहिमपूर फाटा	२ कि.मी.	६,०००
१२) शिरगांव ते शिरगांव फाटा	३ कि.मी.	२,०००
१३) काखाना ते हलकर्णी	१½ कि.मी.	६,०००
१४) वाळकोळी ते वाळकोळी फाटा	२ कि.मी.	७,०००
१५) कानडेवाडी ते राज्यमार्ग	१½ कि.मी.	५,०००
१६) इतर रस्ते दुरुस्ती	-	२४,०००
एकूण :		१,२३,०००

संदर्भ : बांधकाम विभाग, दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना प्रत्यक्षा मिळविलेली माहिती.

वरील रस्त्यांची हंगाम काळात खाव-खळी भरणीसाठी तसेच ट्रक ऊस वाहतूकीस अडथळा येणा-या जागेत रस्ता दुस्त करणीसाठी वरील खर्च करण्यात आला.

तसेच चंदगड तालुका समितीच्या शिफारशीनुसार शिनोळी-तुडये रस्त्यावर रु. ८२,००० खर्च व कारंजाव हाल्लाखाडी रस्त्यावर रु. ७३,००० खर्च करून पक्क्या स्वप्पाची मोरी बांधकामाची कामे केली गेली.^{१३} ही गावे ऊसाच्या पुरवठ्याच्या दृष्टीने महत्वाची असल्याने त्यामुळे वरील बांधकामापासून त्या क्षेत्रातील ऊसाच्या पुरवठ्यातील अडथळे कमी होण्यास मदत झाली.

ब) ट्रक व ट्रॅक्टर योजना

ट्रक-ट्रॅक्टर हे वाहतूकीचे आधुनिक साधन आहे. ट्रक-ट्रॅक्टर मुळे वाहतूकीच्या परंपरागत साधनापेक्षा लवकर वाहतूक होऊ शकते. शिवाय ट्रॅक्टर मुळे शेतीच्या मशागतीला मदत होते हा दुहेरी फायदा लक्षात घेऊन कारखान्याने ट्रक-ट्रॅक्टर योजना राबविली. कारखान्याच्या शिफारशीवर राष्ट्रीयकृत बँकानी ट्रक ट्रॅक्टरच्या खरेदी-साठी कर्ज पुरवठा करायचा होता. या योजनेचा लाभ १०० सुशिक्षित बेकारांना देण्याचे ठरविण्यात आले. १९७८-७९ मध्ये सुरू झालेल्या या योजनेसाठी १९८४-८५ अखेर ४० ट्रक्स व १२ ट्रॅक्टरस उपलब्ध झाले.^{१४} या साधनांचा ऊस वाहतूकीसाठी वापर करून मिळालेल्या उत्पन्नातून बँकेच्या कर्जाची परतफेड केली जाते. ट्रक-ट्रॅक्टर योजनेमुळे वाहतूकीच्या आधुनिक साधनांचा विस्तार होण्याला मदत झाली. शिवाय त्यांच्यातून सुशिक्षित बेकारांच्या बेकारीचा प्रश्न सोडविण्याला मदत झाली.

८. भांडवल संवय

आतापर्यंत दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याने हाती घेतलेल्या विविध कार्यातून कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रात झालेल्या बदलांचा आढावा घेतलेला आहे. या आर्थिक बदलांच्या प्रमाणेच दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याच्या उभारणी-पुढे भांडवल संवयलाही मदत झाली असणार. सहकारी साखर कारखान्यामुळे ग्रामीण

भागातील अल्पबचती, भाग भांडवल उभारणीमुळे एकत्र होतात व या बचती उत्पादक कार्यासाठी वापरल्या जातात. कारखान्याने भाग भांडवलाच्या रूपाने किती पैसा उभारला याचा प्रथम विचार केला आहे.

कोष्टक ७

भाग भांडवलामुळे झालेला भांडवल संवय

(रुपये)

वर्षा	सभासद वसूल भाग भांडवल	महाराष्ट्र सरकार	एकूण
१९७६-७७	४९,४९,७३५	१५,५०,०००	१,३६,९९,७३५
१९८४-८५	१,३५,४२,४७४	९०,००,०००	२,२५,४२,४७४

संदर्भ : दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना,
वार्षिक अहवाल, १९७६-७७ व १९८४-८५.

हे कोष्टक असे दर्शविते की, कारखान्याच्या पहिल्या गळित हंगामकाळात एकूण भाग भांडवल उभारणीपैकी २४,१४ टक्के वाटा सभासदांच्या (व्यक्ती व संस्था) भाग भांडवलाचा होता. कारखान्याच्या प्रत्यक्षा कार्यवाहीनंतर ८ वर्षांत कारखान्याच्या भाग भांडवलात साधारणपणे ८८ लाख रुपयांची वाढ झाली. ही वाढ प्रामुख्याने सभासदांच्या भाग भांडवलातून झाली. १९८४-८५ मध्ये कारखान्याच्या अधिकृत भाग भांडवलापैकी ५४.९८ टक्के भाग भांडवल वसूल झालेले होते. यावन्न कारखान्यामुळे भांडवल संवयाला कशी मदत झाली हे स्पष्ट होईल.

२ कारखान्याच्या मूळच्या अधिकृत भाग भांडवल २०५ लाख रुपये होते. ते ४१० लाख रुपये केले आहे. या संबंधीचा उल्लेख प्रकरण तीनमध्ये केलेला आहे.

ऊस उत्पादकांना दिल्या जाणा-या ऊसान्या दरातून काही पैसा कापून घेऊन त्यातून विविध प्रकारचे निधी उभारण्याची पध्दत महाराष्ट्रातील अनेक साखर कारखान्यांनी स्विकारली आहे. अशा निधीमुळे उत्पन्नातून काही भाग आपोआप बचतीच्या स्वभावात जमा होतो व अशा बचतींचा वापर त्याच भागाच्या आर्थिक व सामाजिक विकासासाठी करता येते. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याच्या या निधीबाबतचा तपशील पुढे दिला आहे. तसेच कोष्टक ८ मध्ये कारखान्याकडे जमा झालेला निधी दर्शाविला आहे.

१. उत्पादक सभासदांची बचतीची ठेव

कार्यक्षेत्रातील उत्पादक सभासदांनी पुरविलेल्या ऊस टनातून, दर टनी १० रुपये कपात करून, अशा स्वभावाची ठेव जमा केली जाते. अशात-हेने जमा केलेली ठेव परत केली जात नाही. राज्य सरकारने भाग भांडवल ह्याने गुंतविलेल्या भांडवलाची व दीर्घकाळीन कर्ज पुरवठा करणा-या संस्थांची कॅफिट झालेली असेल तर ठेवीच्या रकमेचे ह्यांतर भागामध्ये केले जाते. ठेवीवर ९ टक्के व्याज दिले जाते.

२. बिगर सभासदांची परतीची ठेव

कार्यक्षेत्रातील जे ऊस उत्पादक कारखान्याचे भागधारक नाहीत परंतु कारखान्याला ऊस पुरवठा करतात. त्यांच्याकडून दर टनाला १० रुपये कपात करून अशाप्रकारची ठेव जमा केली जाते. ही ठेव खातेदाराला परत दिली जाते. ठेवीवर ९ टक्के व्याज दिले जाते.

३. मुदत ठेवी

५ वर्षी व १० वर्षी मुदतीच्या ठेवी संस्थेच्या भांडवली सचीसाठी जमा केल्या जातात. दिलेल्या मुदतीनंतर त्या सभासदांना परत दिल्या जातात. ऊस पुरविणा-या कोणत्याही शेतक-याकडून, किती मुदतीच्या ठेवी व्याव्यात हे संबंधित संचालक मंडळ ठरविते. दोन्ही प्रकारच्या ठेवीवर ९ टक्के व्याज दर दिला जातो.

४. विस्तार ठेव :

संश्लेष्या विस्तारासाठी उदा. वाढीव गाळ्य हामता, पूरक उत्पादन व यंत्रसामुग्री बांधणीसाठी, विस्तार ठेव घेतली जाते.

५. भाग विकास निधी

कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातील रस्ते, दुहस्ती, पाणीपुरवठा योजना, शाळ कॉलेज बांधणी, इत्यादी कार्यक्रमांच्या अंमलबजावणीसाठी भाग विकास निधी या स्वस्वाचा निधी कार्यक्षेत्रातून ऊस ठरविणा-या शेतक-याकडून दर ठनी कपात केला जातो.

६. अन्य विकास निधी

या निधीमध्ये सर्वसाधारणपणे दुर्बल घटकांना घरबांधणी व अल्पवक्त गुंतवणूक या घटकांचा समावेश असतो.

कारखान्याच्या पहिल्या गळित हंगाम काळात वरील मार्गांनी रु.७,४१,४४७ कारखान्याकडे जमा झालेले होते. तर आठव्या गळित हंगामात रु. २,८५,७३, ६१३ जमा झाले. केवळ उत्पादक व बिगर उत्पादक सभासदांच्या ठेवींच्या रूपाने १९८४-८५ मध्ये कारखान्याकडे रु. १,०८,०४,५९३ जमा झालेले होते. यामध्ये उत्पादक सभासदांच्या ठेवी रु. ७०,७४,७०० होत्या. या ठेवींचे कालांतराने भाग भांडवलात रूपांतर होईल ज्यामुळे कारखान्यास जास्त आर्थिक बळकटी येईल. बिगर सभासदांच्या वाढत्या ठेवी लक्षात घेतल्यास त्यांना कारखान्याचे सभासद कसून घेणे जास्त फायदेशीर ठरले अस्ते. एका उत्पादक सभासदाला एकापेक्षा जादा भाग देण्यापेक्षा बिगर सभासदांना सभासद कसून घेण्याचे प्रयत्न जास्त उपयुक्त ठरतील. परंतु असे प्रयत्न कारखान्याने केलेले दिसत नाहीत.

याशिवाय भाग विकास निधी व अन्य विकास निधी इत्यादीमुळे जमा झालेली रक्कम कारखान्याच्या परिसराचा कायापालट घडवून आणण्यास उपयोगी पडते आहे. दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याच्या अभावी अशाप्रकारचा भांडवल संवय होऊ शकला अस्ता काय हा प्रश्न महत्त्वाचा आहे.

ऊस लागवडीसाठी जास्त भांडवल गुंतवणूक आवश्यक अस्ते हे लक्षात घेतल्यास भांडवल संवयातील कारखान्याचे महत्व लक्षात येईल. याशिवाय पाणी पुरवठा आईल इंजिने, वीजेच्या मोटारी व पंप, इ. साधनांमुळे भांडवल गुंतवणूकीला ही मदत झाली असणार हे उघड आहे. कारण कारखान्यामुळे ऊसाच्या लागवडी खालील वाढ झाली आहे. साहजिकच वरील साधनांचा वापरही वाढला आहे.

या कारखान्याच्या स्थापनेनंतर कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातील प्राथमिक शैली पतपुरवठा संस्थांच्या आर्थिक उलाढालीत उल्लेखनीय वाढ झाल्याचे आढळते. याबाबतची माहिती कोष्ट क्र. ९ मध्ये दिली आहे.

१९. गुडवाडी	४१,१००	२०,५००	४६,६००	२,६३,६५९	१,३६,८८२	१,२६,७७७	-	-
२०. होसा	१,५२,६६८	१,१०,७८१	४१,८७७	४,३०,२१७	३,२४,५७५	१,०५,६४२	-	५५,७६०
२१. राजगोळी बुर्द	४५,९००	३०,९००	१५,०००	४,९७,४१४	२,५२,००७	२,४५,४०७	१,०२४	४३,८९०
२२. मुस्ते	१,३३,२१५	३३,१००	१,००,११५	७,१७,०६९	३,०५,०३४	४,१२,०३५	-	१,१३,२२०

क्र.	विवरण	१.	२.	३.	४.	५.	६.	७.	८.	९.	१०.
२३.	विंदापी	४५, १४२	३९, ०४२	६, १००	१, ०१, ९३८	९१, ९३५	१०, ००३	-	-	-	-
२४.	आसगिजी	२९, १००	१३, ९५०	१६, १३०	२, ७३, ३५८	१, ००, ४२३	१, ७२, ९३५	-	-	-	-
२५.	बंदगाड	३, ८१, ६६३	८२, ८५६	२, ५८, ८०७	१४, १७, ३४०	२, ७६, ७५५	११, ४०, ५८५	-	-	-	-
२६.	सुराबोवाडी	१, १२, ५७१	३७, ६९८	७४, ७७३	१, ३९, ०८५	५३, ७७०	८५, ३१५	-	-	-	-
२७.	काव	२, ०९, ७६४	४७, १०९	१, ६२, ६५५	३, ४६, ४२५	१, ३४, ९६४	२, ११, ४६१	-	-	-	-
२८.	उमगांव	६, १९४	६, १९४	-	-	-	-	-	-	-	-
२९.	हल्कागाँव	१, ५३, ९११	१९, ०२६	१, ३४, ८५५	५, ०९, ७८७	१, ५२, ९७२	३, ५६, ८१५	-	-	-	८००
३०.	जंगमहरी	९८, २४६	३४, २५९	६३, ९८७	४, १५, ५२०	१, ६८, ७७०	२, ५६, ७५०	-	-	-	-
३१.	किरगि	२, ८८, ६८५	६४, ५९०	१, २४, ०५५	४, १५, ८६४	१, ६४, १३४	२, ५१, ७३०	-	-	-	९०, ७८५
३२.	माडवळे	१, ०३, २३४	५१, ७८०	५१, ४५४	२, ३७, १५८	१, २७, ६९४	१, ०९, ४६४	-	-	-	८०, ३६८
३३.	आंबेवाडी	३०, ७२४	२२, ४६३	८, २७१	२, १८, ७१८	१, २७, १३६	९१, ५८२	-	-	-	-
३४.	कालकुंदी	२, ३०, ३१६	१, ६०, ०४०	७०, २७६	५, ४७, ०३०	३, १६, ३७०	२, २६, ६६६०	-	-	-	७९, ९९९
३५.	दुंडी	२, ०५, ५८४	४९, ५३४	१, ५६, ०४९	३३, १५, १५६	५४, ५००	२, ८०, ६५६	-	-	-	-
३६.	कागणी	१, १४, ७५५	५८, ०३४	५६, ७२१	२, ४३, २२५	९८, ००३	१, ४५, २२२	-	-	-	४३, ८९०
३७.	उष्कीकटे	२९, ६६५	२३, २७७	६, ३८८	२५, ३२७	२५, ३२७	-	-	-	-	-
३८.	चिंचणी	५१, १५८	२८, ५३१	२२, ७२७	१, ८३, ९२९	४६, ३९०	१, ३७, ५३९	-	-	-	-
३९.	माणगांव	४, ४८, ४९०	४२, ६९०	४, ७९, ८००	२, ६९, ९९८	५०, ५३२	२, १९, ४६६	-	-	-	४, ५००
४०.	झाटहिमपुर	४८, ००२	९, ८३३	३८, १६९	२, २५, ०४७	५४, ६३७	१, ७२, ७३०	-	-	-	-

81.	माहिदुर्गा	८४,५६५	२२,५०९	६२,०५६	२,४९,१९८	१,१०,२६४	२,३१,९१४	-	१,९९,९९४
82.	नांदवडे	७२,१३०	१८,९४०	५४,१९०	१,७२,१८२	२६,९३३	१,३५,२५०	-	-
83.	नागावढे	१,३३,७६९	१,०५,०२३	२२८,७४६	२,४८,३१६	१,५०,४००	९७,९१६	-	-
88.	कडळी	१,०३,०८२	५,३२५	९७,७५७	२,५२,५६४	१,५८,१५६	१,९४,४०८	-	-
84.	कानडी	४,८४६	२,५१४	२,३३२	२,६५,७४४	१,१३,९२०	२,५१,८२४	-	१,९५,६५०

क्र. सं.	नाम	१.	२.	३.	४.	५.	६.	७.	८.	९.	१०.
४६.	नागवे	२०,२६३	१,३९७	२८,८६६	७९,७१८	२१,६४८	४७,०७०	-	-	-	-
४७.	बागीलो	३,२८,९१५	९६,३७३	२,३२,५४३	४,५८,०४१	१,७४,०१३	२,८४,०६९	-	-	२९,८९०	-
४८.	माटणो	९७,९६९	७,९६९	९०,०००	२,०३,०७१	६२,४७४	३,४०,३९७	-	-	-	-
४९.	राजगोळी बु.	२१,०००	१८,५००	२,५००	२,४७,५११	७०,५६८	१,९६,९४३	-	-	२७,१९५	-
५०.	तेव्हावाडी	१,०२,३६९	७१,२६२	३१,१०७	२,३४,७८७	२,०३,८२०	२१,९६४	-	-	१५,७५०	-
५१.	तडशिनहाळ	७४,३८१	१०,२००	६४,१८१	१९,३३,४६८	१८,५४,९६४	७८,५०४	-	-	२,०१,९७२	-
५२.	कुणगी-बुझावडे	९०,६५०	३८,०६०	५२,५९०	५,१३,४८२	१,०३,१५७	४,१०,३२५	-	-	७०,८१०	-
५३.	ढोलासावाडी	१,६४,९१८	४७,६२०	१,१७,२९८	२,१९,०१३	४९,६९४	१,६९,३१९	-	-	८,८०८	-
५४.	शिवनो	२,३३,५००	६८,५४५	२,५४,९५५	६,५८,७१५	१,३४,६८९	५,२४,०२६	-	-	९४,१८०	-
५५.	शिनोली बु.	१७,२७९	२,१२०	१५,१५९	२,०२,५९६	८१,९००	३,२०,६९६	-	-	७२,४१०	-
५६.	तळ्णुळी	५२,६५६	४०,०००	१२,६५६	१,२९,३८७	१,०७,७५०	२१,६३७	-	-	४,२४०	-
५७.	देव्हावाडी	-	-	-	१,२३,८६३	८०,६६३	४३,२००	-	-	७,१७२	-
५८.	सुंठी	१,३०,००७	७३,९०३	५६,१८४	२,२२,६,६५३	१,७१,६३३	५५,०२०	-	-	-	-
५९.	न्हावेली	६२,२६२	५,२६८	५६,९९४	१,९९,८५१	५७,७८६	१,४१,३६५	-	-	-	-
६०.	शिनोळी बुर्द	८५,३६४	९,२३४	५६,१३०	२,३३,५१२	५८,५७०	१,७०,२४२	-	-	-	-
६१.	दाटे	७४,७००	२८,७७६	४५,८२४	२,७६,६४७	२,०८,४४७	१,६८,३००	-	-	१,०२,२४७	-
६२.	सातवणो	१,०३,२८७	१५,७१५	८७,५००	३,५५,२८४	४६,८३४	३,०८,४५०	-	-	-	-
प्रकृत :		८६,१५,५१३	२६,२१,५७७	५९,९२,९३६	२,५४,५२,३५०	९७,१७,८२१	१,५७,३४,५९९	१६,४८०	२२,४४,१९७	(१२५१७ टक्के)	
						(२७० टक्के वाढ)	(१६३ टक्के वाढ)				

संदर्भ : सहाय्यक निबंधक कार्यालय, बंदगाड.

कोष्ठक ९ च्या साहाय्याने प्राथमिक शोती पतसंस्थांनी १९७८-७९ ते १९८४-८५ या वर्षांकरिता पुरविलेल्या अल्पमुदत व दिर्घमुदत कर्जातील फरक अन्यासला आहे.

- १) जरी १९७८-७९ ते १९८४-८५ या कालावधीत पतसंस्थांची संख्या बदललेली नसली तरी महत्वाचे बदल झालेले आहेत. १९७८-७९ ते १९८४-८५ या कालावधीत या पतसंस्थांच्या एकूण अल्पमुदत कर्जात १९५ टक्के वाढ झाली.
- २) १९७७-७८ या वर्षांनी पुरविलेल्या एकूण कर्जापैकी भात व इतर पिकांसाठी दिलेले कर्जाचे प्रमाण ३०.४३ टक्के होते तर ऊस कर्ज प्रमाण ६९.५७ टक्के होते. १९८४-८५ या वर्षांनी भात व इतर पिकांसाठी पुरविलेल्या कर्जाचे प्रमाण ३८.१९ टक्के व ऊसाचे कर्ज प्रमाण ६१.८१ टक्के झालेले अफले तरी अल्पमुदत कर्जात ऊस कर्जाचा वाटा ५० टक्क्यांपेक्षा जास्त आहे हे लक्षात घेण्याजोगे आहे.
- ३) या कालावधीत या पतसंस्थांच्या मध्यम मुदतीच्या कर्जात झालेली वाढ उल्लेखनीय आहे. प्राथमिक शोती पत पुरवठा संस्था मध्यम मुदतीची कर्जे विहीरी दुर्बती, यंत्र सामग्री खरेदी, शोतीत सुधारणा, बैलगाडी इत्यादीसाठी देतात. अशी कर्जे कारखान्यांच्या स्थापनेनंतर मोठ्या प्रमाणात देण्यात आलेली आहेत. कारखान्यांच्या क्षेत्रातील या संस्थांनी खेळत्या भांडवलाची प्लाढाल कारखान्यांच्या स्थापनेचा अप्रत्यक्ष परिणाम मानावा लागतो.

९. कारखान्यांने राष्ट्रीय उत्पन्न निर्मितीला व निर्यातीला केलेली मदत -----

दौलत शेकरी सहकारी साखर कारखान्यामुळे कारखान्यांच्या कार्यक्षेत्रात विशेषतः चंदगड तालुक्यात आर्थिक विकासाला गती मिळाली त्याचप्रमाणे या

कारखान्यामुळे राष्ट्रीय उत्पन्नात भर पडण्याला मदत झाली व कारखान्याने केलेल्या साखर निर्यातीमुळे परकीय चलनही उपलब्ध होऊ शकले. कोष्टक १० मध्ये याबाबतची माहिती दिली आहे.

कोष्टक १०

दौलत शेतकरी साखर कारखान्याने उत्पादित केलेल्या साखर उत्पादनाची व केलेल्या निर्यात साखरेची किंमत

(रुपये)

वर्ष	निर्यात साखरेचे मूल्य	उत्पादित साखरेची उत्पादन खर्चानुसार किंमत
१९७७-७८	३८,१०८	३,७७,८२,५६०
१९७८-७९	५०,०१,७९३	६,२७,९८,३११
१९७९-८०	६५,४९,४७७	५,५१,८३,१६३
१९८०-८१	-	८,१२,७३,४४९
१९८१-८२	९३,३२,८५२	१३,२४,०८,६५४
१९८२-८३	४३,२३,७५७	१०,६१,०९,२११
१९८३-८४	१,०७,७६१३७	७,७८,७८,४९९
१९८४-८५	३७,२४,५१२	१५,२८,२९,५३४
सूचना :	३,९७,४६,६३६	७०,७२,६३,३८१

संदर्भ : दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखाना,
वांढिर्क अहवाल १९७७-७८ ते १९८४-८५

वरील कोष्टकावून परकीय चलन मिळवून देण्यात कारखान्याने महत्वाचा वाटा उचलल्याचे दिसून येते. तसेच भारतीय अर्थव्यवस्थेमध्ये जादा राष्ट्रीय उत्पन्न निर्मितीला कारखान्याने लावलेला हातभार दिसून येतो.

१०. आर्थिक ताकद

दौस्त शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याच्या आर्थिक ताकदीचा भाग म्हणून कारखान्याने घेतलेल्या कर्जाची परतफेड विवारात घ्यावी लागेल कारण (कारखान्याच्या पोटनियमानुसार जोपर्यंत महाराष्ट्र सरकारकडून घेतलेल्या भाग भांडवलाची पूर्ण फेड होत नाही तोपर्यंत ६ टक्के लाभांश दिला जाईल.) अर्थात सहकारी साखर कारखान्याच्या भाग धारकांना मिळणारा लाभांश हा कायद्याने मर्यादित केलेला अस्तो. परंतु हा मर्यादित लाभांश सभासदांना उपलब्ध होणेही महत्त्वाचे आहे.

कारखान्याने भारताच्या औद्योगिक विकास महामंडळाकडून घेतलेले कर्ज कारखान्याच्या प्रत्यक्षा कार्यवाहीनंतर ७ वर्षांतच फेडले आहे. ही घटना असे दर्शविते की, कारखान्याने आपली कर्जे नियमितपणे वेळ्यावेळी व मुदतीच्या आधीच दिलेली आहेत. (औद्योगिक विकास महामंडळाचे कर्ज कोणताही साखर कारखाना प्रत्यक्षा कार्यवाहीत आल्यानंतर दुस-या वर्षापासून १२ हप्त्यात फेडण्याची तरतूद आहे.) डिसेंबर १९८५ अखेर कारखाना दीर्घ कर्जातून मुक्त झालेला आहे. यामुळे कारखान्याकडे जमा झालेल्या सभासदांच्या साधारणपणे ४ कोटी रुपये ठेवीचे भाग भांडवलात रूपांतर करणे कारखान्याला शक्य झाले आहे.

कोणत्याही साखर कारखान्याचे आर्थिक यश मोजत असताना कारखान्याने ऊस उत्पादकांना दिलेला दर महत्त्वाचा अस्तो. कारखान्याने, राज्य सरकारने ठरवून दिलेल्या दरापेक्षा जास्त दर दिल्यास त्यामुळे उत्पादन वाढीची प्रेरणा निर्माण होते तसेच सभासदांच्या लागवडी खालील क्षेत्रातही बदल होतो. दौस्त शेतकरी साखर कारखान्याने ऊसाला दिलेला अंतिम दर व राज्य सरकारने ठरवून दिलेला दर (कोष्टक ११) मध्ये दिलेला आहे.

कोष्ठक ११

राज्य सरकारने व कारखान्याने दिलेला दर

वर्ष	सरकारने ठरवून दिलेला दर	कारखान्याने दिलेला दर
१९७७-७८	११०	११०
१९७८-७९	१२६	१२६
१९७९-८०	१९९	१९९
१९८०-८१	२५२	२५२
१९८१-८२	२२३	२२३
१९८२-८३	१७९	२१२
१९८३-८४	२१९	२१४
१९८४-८५	१६५	३००

संदर्भ : दौलत सहकारी साखर कारखाना, वार्षिक
अहवाल, १९७७-७८ ते १९८४-८५

कोष्ठक ११ चा विचार केल्यास १९८१-८२ पर्यंत कारखान्याला सरकारने ठरवून दिलेल्या दरापेक्षा जास्त दर देणे जमले नाही. त्यानंतरच्या दोन वर्षांसाठी कारखान्याने सरकारने ठरवून दिलेल्या दरापेक्षा जास्त दर दिलेला आहे. म्हणजेच कारखान्यामुळे ऊस उत्पादकांना उत्पादन वाढीला प्रेरणा मिळू शकण्याजोगी परिस्थिती निर्माण झालेली आहे.

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याने मूळ प्रकल्पासाठी घेतलेल्या दीर्घकालीन कर्जाची परतफेड झाल्यामुळे कारखाना मद्यार्क शाळेसाठी आवश्यक अमणारे ४ कोटी रुपये समासदांच्या बिनपरतीच्या ठेवीतून उभारू शकला. या दृष्टीने कारखाना आर्थिक यशाच्या दिशेने वाटवाल करता आहे असे म्हणता येईल.

दौलत शेतकरी सहकारी साखर कारखान्याने, कारखान्याच्या स्थापने-मागची अनेक उद्दिष्टे साधण्याचा प्रयत्न केल्याचे आढळते. या प्रयत्नांमुळे कारखान्याच्या कार्यक्षेत्रातील तीन तालुक्यांपैकी चंद्रगड तालुक्याच्या विकासाला विशेषा चालना मिळाली आर्थिक कार्यक्रम प्रत्यक्षा सुरू करून अथवा महाराष्ट्र सरकार राबवत असलेल्या आर्थिक कार्यक्रमांमध्ये सहभागी होऊन कारखान्यांने आपल्या कार्यक्षेत्रात आर्थिक विकासाची सुरुवात केली.

पण अनेक उपक्रमांकडे कारखान्याचे अजून फारसे लक्षा गेलेले दिसत नाही. कृत्रिम पध्दतीने जनावरांची पैदास, त्यासाठी पैदास केंद्रे, दुग्ध व्यवसाय व कुक्कुट पालन या क्षेत्रात कारखान्याने कोणताच उपक्रम हाती घेतलेला नाही. कारखान्याकडे भाग विकास निधी व अन्य विकास निधीच्या स्थापने ऊस उत्पादकांच्याकडून भरपूर पैसा गोळा झालेला आहे. या पैशाचा गरजा लक्षात घेऊन नियोजित पध्दतीने व काळजीपूर्वक वापर केल्यास हा कारखाना भविष्यकाळात चंद्रगड तालुक्याच्या कायापालट करू शकेल.